

Michal Maud A Oskar Šimon Beer

Tohle jsme můj manžel Oskar Šimon Beer a já Michal Maud Beer, rozená Stecklmacherová před prvním bytem, který jsme si spolu pronajali - jeden pokoj v dvoupokojovém bytě v Gav Yam u Haify. Fotografie je z roku 1951.

Maminka, sestra a já jsme se do Izraele přistěhovaly v roce 1949. Usadila jsem se v Ginegar, sama. Na jaře 1950 se v Ginegaru začali objevovat mládenci, kteří přijeli z Československa a byli v kibucu Dorot v Negevu. Chtěli se seznámit s českými děvčaty.

Tak jsem se seznámila s manželem. Šimon se stal mým mužem. Byl v Palestině už deset let, kibuc dávno opustil, bydlel v Haifě. V době druhé světové války byl v palestinské brigádě, která bojovala proti Němcům na straně Angličanů. Když jsme se v roce 1950 poznali, bydlel Šimon v Haifě v maličkém pokojíčku s jedním mláďencem. Pracoval na celnici v přístavu, ve volném čase překládal do hebrejštiny „O smutných očích Hany Karadžičové“ od Ivana Olbrachta. Chystal se složit externě maturitu.

Svatbu jsme měli v lednu 1951 - brali jsme se v Haifě u rabína, pana Glasera, který býval rabínem v Brně a pořádal Šimonovu bar micva. Svatba byla velice skromná v rabínově bytě, bylo tam pár příbuzných a známých, ani nové šaty jsem si nekoupila. Dnes by mi to nikdo nevěřil, ale měla jsem na sobě šaty, které kdysi patřily mé nebožce babičce, a někdo z prostějovských známých je mamince vrátil.